

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกรู้ว่าลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้วอย่างสมบูรณ์ และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เหลือเวลาน้อยมากก่อนที่จะกลับบ้าน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่ตระหนักรู้ว่าพวกเขา กำลังกลับบ้าน?
- คำตอบ:** ในขณะที่มองดูโลกเก่านี้ พวกเขาไม่เห็นมัน พวกเขามีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดและอยู่อย่างเบาสบายในขณะที่ดำเนินธุรกิจของเขา พวกเขาไม่ได้สูญเสียเวลาในการซบเซาซบเซา พวกเขาคิดว่าตนเองนั้นเป็นแขกของโลกนี้

โอม ชานติ เพียงลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่รู้ว่าลูกคือแขกในโลกเก่านี้สำหรับเวลาอันสั้น บ้านที่แท้จริงของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ มนุษย์ที่คิดว่าพวกเขาจะได้รับความสงบของจิตใจที่นั่นจดจำสถานที่นั้นอย่างมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจิตใจคืออะไร ความสงบคืออะไร หรือพวกเขาจะสามารถได้รับสิ่งนั้นได้ที่ไหน ลูกรู้ว่าเวลาน้อยมากที่ยังคงเหลืออยู่ก่อนที่จะกลับบ้าน มนุษย์ของทั้งโลกนี้จะไปที่นั่นตามลำดับกันไป นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ และนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่จะจดจำสิ่งนี้? ไม่ว่าใครบางคนจะหนุ่มสาวหรือแก่ชรา เขาสามารถจดจำได้มากนี้? ความรู้ของทั้งโลกรวมอยู่ในสิ่งนี้ รายละเอียดทุกเรื่องจะเข้าสู่สติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกกำลังนั่งในยุคบรรจบพบกัน มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบตามแผนของละคร โดยการมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสงบและได้รับการเตือนด้วยเช่นกัน ลูกได้จดจำ 84 ชาติเกิดของลูก หนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่แยกออกไป เพราะว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของหนทางของความรู้นี้ พ่อถามว่า: ลูกที่แสนหวาน เวลานี้ลูกจดจำบ้านของลูกหรือไม่? ลูกรับฟังมากมาย ลูกรับฟังสิ่งต่างๆ มากมาย หนึ่งในสิ่งเหล่านั้นคือเวลานี้เราจะไปยังดินแดนแห่งความสงบแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขนั้น พ่อมาแล้วเพื่อพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ในดินแดนแห่งความสุขเช่นกันดวงวิญญาณก็อยู่ในความสงบและความสุข ในดินแดนแห่งความสงบมีเพียงความสงบเท่านั้น ที่มีความปั่นป่วนมากมาย เมื่อลูกกลับไปบ้านของลูกจากมฤบัน, สติปัญญาของลูกจะหันไปสู่การซบเซาซบเซาและธุรกิจของลูกๆ ที่นั่นลูกไม่ได้มีความซับซ้อนแบบเดียวกันเหล่านั้น ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ เรากลายเป็นนักแสดงที่นี่ ไม่มีใครอื่นรู้ว่าเรากลายเป็นนักแสดงอย่างไร พ่อมาแล้วสอนเพียงลูกๆ เท่านั้น มีเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านที่ศึกษาสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษา เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก ก่อนหน้านี้ลูกไม่มีความเข้าใจ ดูสิว่าเวลานี้มีการต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันมากมายแค่ไหน ลูกจะเรียกทั้งหมดนี้ว่าอะไร? ได้หลงลืมกันไปแล้วว่าเราทั้งหมดคือพี่น้อง พี่น้องจะฆ่ากันและกันไหม? ใช่, พวกเขาฆ่ากันเพียงเพื่อทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง เวลานี้ลูกรู้ว่าเราทั้งหมดคือพี่น้อง ลูกๆ ของพ่อเดียว ลูกดวงวิญญาณเข้าใจในทางปฏิบัติว่าพ่อมาแล้วสอนเรา ดวงวิญญาณ ท่านสอนเราอย่างที่ท่านเคยสอนเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นรู้ถึงการศึกษา มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าท่านคือผู้สร้างโลก โลกนั้นคงอยู่ตลอดไป ลูกสามารถพูดได้ว่าท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ไม่มีดินแดนอื่นใดที่นั่น ที่นี้มีดินแดนมากมาย มีช่วงเวลาที่มีเพียงศาสนาเดียวและแผ่นดินเดียว ศาสนาที่หลากหลายทั้งหมดมาในภายหลัง เวลานี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าศาสนาที่หลากหลายนั้นปรากฏขึ้นมาอย่างไร ศาสนาแรกคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มันคือที่ที่ลูกเรียกว่าเป็นศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป, แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกทั้งหมดเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแต่เป็นเพียงที่ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์. จากการเป็นผู้ที่สะอาดบริสุทธิ์ ลูกก็เฝ้าแต่กลับมาสะอาด ราโจ และตาโม ลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกบริสุทธิ์มากและแล้วเวลานี้ก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกได้ประกาศสิทธิในมรดกของการกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ของลูกจากพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ก่อน และเวลานี้ตามแผนของละครลูกเป็นของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวัน ลูกร้องเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดพาเราไปยังดินแดนแห่งความสุข” เป็นเรื่องของเมื่อวาน. เมื่อวานลูกบริสุทธิ์และวันนี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และร้องเรียกหา ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณร้องเรียกหา: “บาบาได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์อีกครั้ง” พ่อพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และลูกจะกลับมามีความสุขอย่างมากเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อบอกสิ่งที่ดีมากแก่ลูกและปลดปล่อยลูกจากสิ่งที่ไม่ดี ลูกเคยเป็นเทพ เวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นเทพเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง กลับมาบริสุทธิ์! เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก รายได้นั้นมากมาย อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบามาแล้ว ท่านมาทุก 5000 ปี โลกเก่านี้ต้อง

กลับมาใหม่อย่างแน่นอน ไม่มีใครสามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ ในคัมภีร์พวกเขาใช้ระยะเวลาของยุคเหล็กออกไป สะดากกรรมนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร เวลานั้นลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาป ดังนั้นให้ความเข้าใจว่าจะไม่มีการทำบาปอีกต่อไป เมื่อลูกได้กลับมาใหม่สำนึกที่เป็นร่างที่กิเลสอื่นๆก็เกิดขึ้นมาและทำให้ลูกทำบาปเหตุนี้เองวิญญานปีศาจร้ายต้องถูกขับไล่ออกไป อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใดของโลกนี้ ให้มีการวางเฉยในโลกเก่านี้ แม้ว่าลูกจะเห็นว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่ในบ้านเก่านี้ สติปัญญาของลูกก็ควรไปสู่โลกใหม่ เมื่อลูกไปที่บ้านใหม่ของลูก ลูกก็จะเห็นแต่บ้านใหม่เท่านั้น จนกระทั่งบ้านเก่านี้ถูกทำลาย ลูกก็จะเฝ้าแต่มองดูบ้านนั้นต่อไปด้วยดวงตาของลูกขณะที่กำลังจดจำบ้านใหม่ อย่าได้ทำการกระทำใดเช่นนั้นที่จะต้องมีการเสียใจในภายหลัง “วันนี้นั้นเป็นสาเหตุที่ทำให้คนนั้นคนนี้มีชีวิตทุกข์ ฉันได้ทำบาปนี้” ลูกสามารถถามบาบา “บาบาส่งนี้เป็นบาปหรือไม่?” เหตุใดลูกจึงทำให้ตนเองสำลัก? หากลูกไม่ถาม ลูกก็จะสำลักต่อไป หากลูกถามบาบา, บาบาจะทำให้ลูกรู้สึกเบาสบายในทันที ลูกหนักหน่วงมาก ภาระของบาปนั้นหนักหน่วงมาก และแล้วลูกจะกลับมาเบาสบายจากภาระของบาปได้ก็ตามเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาเบาสบายมากเท่านั้น อัลลอยด์จะถูกขจัดออกไปและความสุขของลูกก็จะเพิ่มขึ้น ในยุคทองลูกเคยมีความสุขอย่างมาก และแล้วความสุขนั้นก็ค่อยๆลดลงไปที่ละน้อยและหายไป การเดินทางจากยุคทองสู่ยุคเหล็กนั้นใช้เวลา 5000 ปี เวลานั้นลูกรู้เกี่ยวกับการเดินทางจากสวรรค์สู่นรก และลูกมาจากสวรรค์สู่รอกอย่างไร เวลานั้นลูกกำลังจะไปสวรรค์จากนรก “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ได้รับการจดจำกันมา ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว พ่อได้มาและแล้วท่านจะพาเราไปสวรรค์อย่างแน่นอนทันทีที่เด็กเกิดมา เขาก็กลายเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติ เวลานั้นลูกเป็นของพ่อแล้ว ความซาบซึ้งของลูกควรจะสูงขึ้น เหตุใดความซาบซึ้งนั้นจึงลดลงไป? ลูกนั้นยิ่งใหญ่มาก เวลานั้นลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด และแล้วลูกจึงมีสิทธิ์ต่ออาณาจักรที่ไม่มีชีวิตจำกัด เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำ “หากลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปีและโกปีก้า ผู้เป็นของโกปีวัลลา (พ่อของโกปี) วัลลาคือพ่อดังนั้นจึงถามท่าน ปรัชญาของความสุขของลูกนั้นสูงขึ้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บางคนก็จะทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวเองได้อย่างเร็วมาก งานของลูกๆ คือการทำให้ผู้อื่นลืมทุกสิ่งอื่นและเตือนเขาถึงอาณาจักรของพวกเขา “ลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานั้นคือยุคเหล็กโลกเก่านี้และต่อจากนั้นก็จะมียุคใหม่” เป็นเวลาที่อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อมาในบาร์ดทุก 5000 ปี วันเกิดของท่านนั้นได้มีการเฉลิมฉลอง ลูกรู้ว่า พ่อมาและกลับไปหลังจากที่ให้อาณาจักรแก่เรา และแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องจดจำท่าน จากนั้นเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้น ลูกก็เริ่มที่จะจดจำท่าน เพราะดวงวิญญานใช้ทรัพย์สินสมบัติที่พวกเขาได้รับจากท่าน พวกเขาจึงจดจำพ่อและกล่าวว่า: “บาบาได้โปรดมาอีกครั้ง และพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข” เวลานั้นลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อ ครูและครูของลูก ลูกมีตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก และความรู้ของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดมานับครั้งไม่ถ้วนและจะใช้ชาติเกิดต่อไป ไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสิ่งนี้ วงจรนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ลูกควรที่จะจดจำงานจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า นี่คือ “มานมานะบาฟ” ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น เมื่อลูกเข้ามาใกล้กับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะไม่ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ เวลานั้นยังคงมีการกระทำบาปบางอย่างอยู่ ยังไม่มีลูกคนใดได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมที่สมบูรณ์ของลูก บาบาเป็นนักเรียนพร้อมกับลูกด้วย เป็นชีพบาบาที่กำลังสอนลูก แม้ว่าท่านจะเข้ามาในผู้นี้ ผู้นี้ก็คือนักเรียนด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือสิ่งใหม่ เวลานั้นเพียงแค่จดจำพ่อและวงจรโลก นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และนี่คือหนทางแห่งความรู้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ที่นั่นผู้คนก็เล่นเครื่องดนตรีและสั่นกระดิ่ง ฯลฯ ที่นี้ ลูกเพียงแค่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญานเป็นอมตะ มีบัลลังก์อมตะด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นภาพลักษณ์อมตะ ลูกเองก็เป็นภาพลักษณ์อมตะด้วย หน้าผากคือบัลลังก์ของดวงวิญญานซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะ เขาตั้งอยู่ในหน้าผากอย่างแน่นอน ดวงวิญญานจะไม่นั่งในท้อง เวลานั้นลูกรู้ว่าบัลลังก์ของแต่ละดวงวิญญานซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะนั้นอยู่ที่ไหน? บัลลังก์ของเรานั้นอยู่ตรงกลางหน้าผาก ในอมฤตสาพวกเรามีภาพลักษณ์อมตะ และถึงแม้ว่าพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับบัลลังก์อมตะของพวกเขา เวลานั้นลูกรู้ว่านี่คือบัลลังก์ที่ท่านนั่งและพูดกับลูก ดวงวิญญานนั้นไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย นี่คือนบัลลังก์ที่เป็นอมตะของดวงวิญญาน บัลลังก์อมตะนี้คงอยู่เป็นนิรันดร์เสมอ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นได้สร้างบัลลังก์ที่เป็นวัตถุและให้ชื่อนั้นแก่บัลลังก์นั้น ในความเป็นจริงดวงวิญญานอมตะนั้นอยู่ที่นี้ ลูกๆ มีความหมายของ “เอก โอมการ” (ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน) ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ผู้คนไปที่วัดและร้องเพลงสรรเสริญรามและนารายณ์ (อะชาตม์, เกรชาวัม, ศรีราม, นารายณ์.....คำสรรเสริญพระเจ้า ชื่อต่างๆ) ซึ่งไม่มีความหมายใดเลย พวกเขาเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญในลักษณะนี้ เวลานั้นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างรามและนารายณ์ พ่อพูดว่าทั้งหมดนั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้นี้ง่ายดายมาก ก่อนที่

ลูกจะถามเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด จงจดจำพ่อและมรดกของลูก ไม่มีใครสามารถทำความเพียรพยายามนี้ เพราะพวกเขาเดิม มีการเล่นด้วยเช่นกัน : มายาหันลูกไปทางหนึ่งและพระเจ้าหันลูกไปอีกทางหนึ่ง เมื่อลูกจดจำพ่อ มายาก็นำพาผู้อื่นๆ มากมายมา คำสั่งของมายาคือ กลับมามีพลังและต่อสู้กับผู้ที่มีพลัง ลูกทั้งหมดอยู่ในสนามรบ ลูกรู้ว่ามันเจ็บปวดมาก บางคนก็อ่อนแออย่างมาก บางคนก็อ่อนแอเล็กน้อย และบางคนก็มีพลังมาก ทุกคนกำลังรบกับมายาในวิธีที่แฝงตัว, ใต้ดิน ผู้คนเหล่านั้นทดสอบระเบิดใต้ดิน ลูกก็รู้สิ่งนี้เป็นอย่างดีเช่นกัน พวกเขา กำลังทำทุกสิ่งเพื่อนำความตายมาสู่ตัวเขาเอง ลูกกำลังนั่งในความเจ็บปวดอย่างสมบูรณ์ในขณะที่พวกเขามีพลังของวิทยาศาสตร์ มีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย ไม่มีใครสามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับภัยพิบัติเหล่านั้นได้ เวลานี้พวกเขาแม้กระทั่งพยายามที่จะสร้างฝนเทียม หากพวกเขาสามารถที่จะสร้างฝนเทียมได้ พวกเขาจะสามารถปลูกพืชพันธุ์มากมาย ลูกๆ รู้ว่า ไม่ว่าฝนจะตกมากมายแค่ไหนก็จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างแน่นอน จะมีฝนตกหนักมาก แล้วลูกจะสามารถทำอะไรได้? เหล่านั้นเรียกว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นที่นี่และจะช่วยในการทำลายล้าง มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกจะมีประสาทพระราชวังทองคำอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมุนา จะมีผู้อยู่อาศัยน้อยมากที่นั่น จะเฝ้าแต่เป็นเช่นนั้นทุกอย่างจริง ตอนแรกจะมีเพียงเล็กน้อย และต่อจากนั้นต้นไม้ก็จะเติบโต ที่นั่นจะไม่มีสิ่งใดที่สร้างความสกปรก ที่นั่นแม้กระทั่งนกก็สร้างความสกปรกทุกหนแห่ง ที่นั่นไม่มีความสกปรกชนิดใด นั่นเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ และแล้วควรจะมีความสุขอย่างมากภายในตัวลูก เพื่อที่จะปลอดภัยจากมายา, จินนี่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ กลับมาชองแฉะในธุรกิจทางจิตนี้ มานมานะบาฟ! กลายเป็นจินนี่ในสิ่งนี้, เท่านั้นเอง พวกเขาให้ตัวอย่างของจินนี่ที่ร้องขอให้ได้ทำงานบางอย่าง ดังนั้นบาบา ก็ทำงานบางอย่างแก่ลูกเช่นกัน มิฉะนั้นมายาจะกินลูก กลายเป็นผู้ช่วยอย่างเต็มที่ของพ่อ พ่อจะไม่ทำอะไรตามลำพัง พ่อไม่ได้ปกครอง ลูกกำลังทำงานรับใช้และแล้วอาณาจักรนั้นก็จะเป็นไปสำหรับลูกด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาสู่ดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุดนี้ มายาเป็นจระเข้ เธอ นั้นกลืนมหารตีมากมาย พวกเขาทั้งหมดคือศัตรู ศัตรูของกบคืองู ลูกรู้ว่าศัตรูของลูกคือมายา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. ทำความเพียรพยายามที่จะปลดปล่อยตนเองจากการทำบาป อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใดของโลกนี้
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากมายา, จินนี่ รักษาสติปัญญาของลูกให้ไม่วางเว้นในการทำธุรกิจทางจิตนี้ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่ออย่างสมบูรณ์

**พร:** พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีโชคของความสุขและผู้ที่สัมผัสกับความสุขเสมอ โดยการใช้สมบัติทั้งหมดของลูกในเวลาที่เหมาะสม  
ทันทีที่ลูกเกิดในชาติเกิดบราห์มินของลูก ลูกได้รับสมบัติที่สูงส่งแห่งความสุขมากมายจากบัณฑิตาตลอดทั้งวัน เหตุนี้เอง แม้กระทั่งวันนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาสัมผัสความสุขชั่วคราวเพียงแต่ได้ยินชื่อของลูก เมื่อพวกเขาเห็นภาพที่ไม่มีชีวิตของลูก พวกเขา ก็เริ่มร่ำรำในความทุกข์ ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนมีโชคแห่งความสุขเพราะลูกได้รับสมบัติมากมาย เวลานี้เพียงแต่ใช้สิ่งเหล่านั้นในเวลาที่เหมาะสม เก็บกักเอาเหล่านั้นไว้ตรงหน้าลูกเสมอ นั่นคือ เก็บสิ่งเหล่านั้นไว้ในการตระหนักรู้ของลูกเสมอ และนำการตระหนักรู้นั้นไปสู่รูปในทางปฏิบัติและลูกจะสัมผัสกับความสุขต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

**คติพจน์:** ผู้ที่จุดประทีปแห่งความหวังอันสูงส่งของพ่อคือประทีป (deepaks) แห่งสกุล

\*\*\* โอม ชานตี \*\*\*

**สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน**

คงอยู่ในสภาพของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและละทิ้งการเอาใจใส่กับสิ่งภายนอก (extroversion) และลูกจะปลอดภัยจากการล่ามตรากตรำและกลับมาหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งประสบการณ์ ไม่ได้มีเพียงหนึ่งหรือสองประสบการณ์

แต่มีมากมาย อย่าได้มีเพียงหนึ่งหรือสองประสบการณ์และอาบอยู่ในเพียงบ่อของประสบการณ์เท่านั้น ในฐานะลูกๆของ  
มหาสมุทร จงหลอมรวมอยู่ในมหาสมุทรแห่งประสบการณ์